"U vrijeme Vjerovjesnika, sallallahu alejhi vesellem, takvu smo hranu rijetko nalazili, a kada bismo je našli, nismo imali salveta, jedino svoje šake, ruke i noge. Potom bismo klanjali, a ne bismo se abdestili (obnovili abdest)."

Seid b. El-Haris je pitao Džabira, radijallahu 'anhu, o uzimanju abdesta nakon jedenja onog što je dohvatila vatra, pa je on rekao: „Ne, u vrijeme Vjerovjesnika, sallallahu alejhi vesellem, takvu smo hranu rijetko nalazili, a kada bismo je našli, nismo imali salveta, jedino svoje šake, ruke i noge. Potom bismo klanjali, a ne bismo se abdestili (obnovili abdest).“

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Seid b. Haris upitao je Džabira b. Abdullaha, radijallahu 'anhu, o tome da li je abdest obavezan nakon što se pojede nešto što je dodirnula vatra, bilo da je kuhanjem ili prženjem, pa mu je Džabir kazao da abdest zbog toga nije obavezan, a onda ga je upoznao sa dokazom o tome, rekavši: U vrijeme Vjerovjesnika, sallallahu alejhi vesellem, takvu smo hranu rijetko nalazili, a kada bismo je našli, nismo imali salveta, da uklonimo masnoću. Brisali smo naše prste nakon što smo ih oblizali, dlanovima, rukama i nogama. Potom bismo klanjali, a ne bismo se abdestili (obnovili abdest).

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/4960